

Неким случајем баш јуче, на православни Ускрс, представници неколико хрватских десничарских удружења и бискупских конференција Хрватске и БиХ положили су венце и запалили свеће на простору бившег усташког логора Јасеновац „жртвама партизанских злочина”, чиме се обнавља измишљотина да је на истом месту некадашњег усташког геноцида над Србима, Јеврејима и Ромима после ослобођења 1945. наставио да делује „партизански логор за Хрвате”, односно квислинге.

За равнотежу, положили су затим цвеће и на споменик уморених логораша од усташких крвника. Ову чудну делегацију предводили су бивши професор Правног факултета и председник Хрватског жртвословног друштва Звонимир Шепаровић и секретар Почасног блајбуршког вода Боже Вукушић. Дотични је осамдесетих година у Немачкој осуђен на доживотни затвор због организовања убиства емигранта Јусуфа Татара за кога је веровао да је агент Удбе, али се испоставило да је био доушник немачке криминалистичке полиције. На тражење Туђмана Немачка је Вукушића почетком деведесетих изручила Хрватској, где је убрзо постао познат као „ловац на удбаше”, а посебно као секретар комисије Сабора која је под вођством Вице Вукојевића утврдила да је за време усташке НДХ убијено тек неколико Јевреја и групица Срба.

Иако је протеклих година већ неколико пута демантовано да су на месту усташког логора у Јасеновцу после 1945. логор држали наводно и партизани (ту измишљотину је посебно аргументовано раскринкао Славко Голдштајн), Шепаровић и Вукушић упутили су управи Спомен-подручја Јасеновац захтев да се истраже и обележе „масовне гробнице настале након Другог светског рата” у догађајима који се у Хрватској називају Блајбуршка трагедија и Хрватски крижни пут.

Звонимир Шепаровић је јуче у Јасеновцу рекао: „Прва ексхумација, која је средином шездесетих година прошлог столећа извршена, била је управо на овом месту где данас одајемо почаст страдалима. Убијене особе биле су у усташким и домобранским униформама, било је немачких војника, жена, цивила. Пронађене су крунице, молитвеници. Постојао је оригинални записник о ексхумацији, али преостала је само копија која се налази у Београду. Од Јавне институције Јасеновац и Сабора тражићемо да се записник врати у Хрватску и да се са садржајем упозна хрватска јавност.”

(Политика)